

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Korešpondenčno prejeman upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna pet-črtna: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 3/8. uri popoldne.

Štev. 156.

V Ljubljani, v četrtek 10. julija 1890.

Letnik XVIII.

Iz Hrvatske.

(Izviren dopis.)

Že večkrat se je trdilo v naših opozicijskih časopisih, da v gmotnem obziru sploh nazadujemo, kar pa vladini listi neradi priznavajo. Ta nazadek pa je še mnogo večji, nego smo si ga mogli dozdaj misliti, posebno še v Slavoniji, v tej nekdanji tako plodni in bogatej zemlji. Žalostno se glasi izvestje vladinega poverjenika, ki je moral pregledati poljedeljsko šolo v Požezi ter pri tej priliki tudi ves kraj v gospodarskem pogledu preiskal. To poročilo je tako žalostno, da si žalostnejšega ne moremo misliti. Po besedah poverjenikov so slični voli in krave teletom, konji pravim konjederskim mrcinam, svinj ni vredno niti pogledavati, sadjarstva in vinogradarstva niti ni več, šljiviki, ki so nekdanji kakor male šumice krasile slavonske vasi in od katerih je imel narod velik dohodek, posekani so večidel, ostali pa so silno zanemarjeni in sicer vse radi ogromnega davka na šljivovico, katere se je nekaj našlo za izvoz v inozemstvo ter je bila znamenit produkt v trgovini. Kmet slavonski je zdaj v teh krajih prišel na kant ter si ne more pomagati na svoji zemlji, tuji naseljenci pa skoraj vsakdo napreduje. Kje je tukaj pravi vzrok? Vladni poverjenik misli, da bi mogli potujoči učitelji kmetijstva mnogo pomoči. Pred dvema letoma je imela Hrvatska še samo dva taka učitelja, ki sta narod po domače poučevala v mogih gospodarskih strokah, in narod ju je rad poslušal ter tudi v mnogih zadevah ubogal. Ali zdaj nima vsa Hrvatska nobenega takega učitelja več in narod je sam sebi prepuščen. Bi li taki učitelji mogli res narod rešiti iz sedanjih nadlog, je kaj neverjetno, trebalo bi še mnogo drugih sredstev, a pred vsem ljubezni do naroda od duhovske in posvetne oblasti.

Tako je je izrazil sam vrednik „Narodnih Novin“, ko je pisal pred nedavnim o propadanju

slavonskega kmeta v Sremu, v tem najplodnejšem kraju vse Slavonije. Vrednik se je prepričal sam o gospodarstvu v tem kraju ter opazil, da domačini nazadujejo, a tuji tudi tukaj napredujejo. Kje je vzrok temu propadanju? Domačin ni len, niti nespreten gospodar, ampak ni premeten in pa premalo varčen je, dočim je tujec, večidel Nемеc oboje. On si s početka kupi mal kos grunta ter ga dobro in lepo obdeluje. Delo se mu dobro izplača. Premoženje se mu počasi množi. Denarja, ki ga je pridobil, ne nosi v hranilnico, nego ga ima doma ter gleda pri vsaki priliki, da si posestvo poveča, kar mu je mogoče pri pogostih prodajah zadolženih zemljišč. Domačin nima denarja, nego ga posojuje in sicer večidel v hranilnicah, kar ga stoji mnogo truda in denarja, kajti gospódka gleda, da se tudi v tem slučaju okoristi pri siromašnem kmetu. Da bi se osnovala kmečke posojilnice, kakor so na Češkem in po Slovenskem, o tem se noče beseda ziniti v zboru bogatih, kajti imeli bi manje koristi, nego zdaj pri hranilnicah; kmet pa radi tega propada. Poučiti kmeta v kakih zadevah, to pa si smatrajo celó izpod dostojanstva svojega ti moderni osrečitelji naroda. Je li tedaj čudno, da slavonski kmet čedalje bolj gine, in da se na njegovem posestvu šopiri tujec? Kaj bo s Slavonijo čez nekaj let, ako se ne boče v tem pogledu narodu pomagalo? Zakaj se naš narod seli rajše v Ameriko, nego v Slavonijo, razvidno je iz zgoraj omenjenega. Žalostno je vsekako za naš narod, da ga tuji izpodrivajo in da se od merodavne strani v tem pogledu nič ne stori, da se zlo v početku zatré, da ne bode kasneje tem večje. Hrvatskemu narodu v Slavoniji ne preti samo materijelni pogin, nego tudi narodnostni, in to je za nas posebno važno vprašanje, kajti so znamenja, da je nekomu ravno to všeč, in znano je tudi čitateljem „Slovenčevim“, kako je glasoviti Pesti dokazoval, da pripada Slavonija Madjarskej in nikdar Hrvatskej — in Pesti ima na Ogerskem mnogo privržencev. Potujčevanje te lepe

zemlje pa le pospešuje Pestijeve namere. Vendar pa se nádejamo, da bodo v tem pogledu Hrvati opreznější postali.

Za „Narodni Dom“!

Menda ni samo nas Slovencev, ampak bolj ali manj sploh človeška slabost, da se marsikatero lepe ideje z velikim in občim veseljem poprimemo ter z navdušenjem začnemo zánjo delati, ali, ker se ne dá v kratkem času uresničiti, začne navdušenost, začne zanimanje za idejo pešati, ker nam v obče nedostaje one železne vstrajnosti, ki ne odneha, dokler ni namen dosežen. Tako se godi pri nas tudi ideji „Narodnega Doma“. Ali ni vredna, da bi našla vstrajno zanimanje in podporo pri vseh Slovencih? Ali nima „Narodni Dom“ naposled lastnina „Matice Slovenske“, torej lastnina vseslovenskega društva postati in njega letne dohodke v pospeševanje slovenske literature izdatno pomnožiti? In vendar se je število teh, ki še za „Narodni Dom“ kaj žrtvujejo, zeló, zeló skrčilo. Da bi pa to zanimanje povsem ne nehalo, ampak se od časa do časa probujalo, za to skrbeti je glavni namen „Krajcarskemu društvu“, ki je takorekoč eksekutivni organ društva „Narodni Dom“. Po knjižicah z znamkami je nabralo po krajcarjih in desetnicah že skoro deset tisočakov. Ali zanimanje za te knjižice je skoro popolnoma nehalo. Zvesto svojemu načelu, katero je izraženo v njegovem imenu, po majhnih, pa mnogoštevilnih žrtvicah nabrali velike svote, izmislilo si je nekaj novega. Hotelo je namreč te majhne žrtvice prikleniti na nekatere vsakdanje potrebščine olikanili zavednih Slovencev, ter tako odpreti trajen vir dohodkom za „Narodni Dom“. Društvo je namreč tako-le sodilo: Ako daš prijatelju ali znanecu vizitnico, ako mu naznaš kak vesel dogodek, n. pr. svojo zaroko ali poroko; ako mu pismo pišeš in se vse to zgodi na takem papirju, ki je okrašen, ne s kakim monogramom, ali s kako režico, ali kako jednako sličico brez pomena, ampak z znamenjem,

LISTEK.

V štirinajstem bataljonu.

Obrazek iz vojne. Češki spisal Bohumil Brodský. Poslovenil Trbojski.
(Konec.)

Z gromovitim vpitjem so drli strelci za vstajniki. Ti so predrli vrste pehote in hiteli navzdol. Pok za pokom se je slišal, in hrib se je tresel.

Ko so izginili za žlebom, nehala je zasledovanje. Dve tretjini sovražnikov je ostalo na bojišču. Vojaki so se zbrali z veselimi klici. Postavili so se v vrsto, in polkovnik je zapovedal. Orožje je zarožljalo, čake so pale z glav, in vojna je pala na kolena.

Sredi divjih, strmih hribov so zahvalili Boga za zmago. Ko so vstali, zaseli so gorski greben. Nekoliko vojakov je neslo nadporočnika. Na strani je hedil polkovnik in gledal nanj z nasmehom.

Saj je rešil ženina svoje hčere, katerega je ljubila z vso dušo. Ko je bil Bárta na hribu, obkolili so ga častniki štirinajstega bataljona. Na pol ležeč je gledal na nje z radostnim nasmehom. Vstati ni mogel, bil je smrtno utrujen. Še le sedaj se je zvedelo, kako je bil rešen. Ko je nadporočnik to slišal, stegnil je svojo roko po polkovnikovej. Ta mu je podal svojo desnico in stisnil njegovo vroče.

„Gospod polkovnik“, rekel je polkovnik Zacharievich, gledaje ta prizor, „zavidam Vam današnji dan. Nisem imel sicer nikoli otrok, ali vendar čutim ono neizrečeno radost, ki jo čutite danes Vi, ko se niste le bili za čast bataljona, temveč tudi za srečo svojih ljubljencev. A Vam, gospod nadporočnik, zavidam tako krasno, ljubezni vredno nevesto in veliko-dušnega bodočega očeta.“

„Ali Vas smem prositi nečesa“, odgovoril je radostno nadporočnik, „ali spremite mojo nevesto o poroki k altarju?“

„Z največjo radostjo“, obljubil je polkovnik.

Na večer je stopal bataljon strelcev in bataljon pehote k prejšnjemu taboru. Ostali trije bataljoni, konjica in topničarji so se utaborili na tem mestu. Drugi dan je bil odločen počitku, in razgovarjalo se je o nadaljnem postopanju.

Radostno so se bližali strelci svojemu taboru. Izmed njih so pali samo trije možje, da ni kalilo nič njihove slave. Ko so prišli do prvih straž, zavriskali so, da se še častniki niso mogli zdržati. Vsi so zagledali na najbolj vzvišenem kraji lepo žensko postavo. Bila je Elza, ki je čakala očetovega prihoda. Sreče ji je bilo slutnje in strahu. Že je videla vojsko vračati se. Ali se vrne tudi oče in — Karol? Ko bi imela krila, da bi jima letela naproti. Kako gredó počasi! Zakaj ne hité? — Ali čuj, zaslišal

se je vrisk. Veseli so. Kako veselo ji bije srce. Ni se mogla več premagovati. Zapustila je svoje mesto in hitela naproti vojni, gledaje po očetu in nadporočniku. Vojaki so jo pozdravljali z radostnimi klici. Že vidi očeta, in poleg njega nesó — Karola. Ali je ranjen, ali mrtev? Poglej njegov obraz. Smeji se ji. Torej je živ.

„Karol!“ zaklicala je in to je izražalo vse njeno srce. Sklonila se je k njemu.

„Ali si ranjen?“ vprašala je, ko se je malo zavedla.

„Ne, le utrujen, skoro bom čisto zdrav.“

Še le sedaj se je obrnila k očetu in ga objela. Gledala je nanj s solzami, in te solze so jasno izražale vso hvalo, da ji je privedel ženina.

V taboru je bilo vse veselo, in stotnik Viljem je napil srečo obema zaročencema.

Polkovnik je obljubo izpolnil. V mali bosenski cerkvi je poročil vojaški duhovnik hrabrega nadporočnika in lepo Elzo.

Drugi dan sta odšla poročenca proti avstrijski meji. Nadporočnik je bil povišan v stotnika, dobil odpust in krenil na imenje svojih roditeljev. In tam vodeč lepo ženo pripoveduje o svoji ljubezni, minolosti in se kaže vzornega moža, ljubečega očeta, a najbolj skrbi za svojega dobrega očeta.

ki priča, da se vdeležuješ žrtev za skupne narodne namene, in ki vrhu tega kaže čedno podobico katedrega izmed slavnih Slovencev, ki se jih s ponosom in hvaležnostjo spominjamo, potem ima gotovo taka vizitnica, tako naznanilo, tak list za zavednega Slovenca še poseben pomen in posebno vrednost, katere navadni papir ne more imeti, ker to so potem takorekoč vidna znamenja rodoljubja med nami.

Te ideje, katere so na podoben način naši bratji Čehi že davno v korist „Ustredni Matice Skolské“ uresničili, poprijelo se je „Krajcarsko Društvo“, ki ima po izpremenjenih svojih pravilih zdaj tudi pravico, tiskovine v svoj namen izdavat, ter je dalo podobice štirih slavnih Slovencev: Vodnika, Prešerna, Slomška in Bleiweissa, v različnih okvirih in različni velikosti, v jedni ali dveh barvah natisniti na vizitnice, naznanilne kartone, liste in zavitke za pisma. Podobe so krasno izdelane, tisk in papir je od prve trdke v tej stroki v Avstriji, in tako smemo biti prepričani, da podamo Slovencem eleganten „narodni papir“, katerega bodo gotovo prav veselili.

Bodi vsem rodoljubom priporočeno, da začnejo zdaj posnemati naših bratov na severu šego, ter med seboj si le od „Krajcarskega Društva“ izdane vizitnice in naznanila in pisma pošiljati. Vizitnice pa bi se dale še o marsikateri drugi priliki rabiti, nego se zdaj navadno rabijo. Kako lepa je n. pr. na Češkem razširjena navada, da dragim in zaslužnim pokojnikom na krsto polagajo vence, lire in jednake stvari, sestavljene iz samih takih vizitnic, na katere so prijatelji, znanci in častitelji zapisali svoje ime poleg kakega primerne reka ali verza, ali pa tudi vencem med liste vtikajo take vizitnice; gotovo posnemanja vredna navada! Naznanilni kartoni pa bodo tudi narodnim društvom lahko služili v njih namene, v naznanila, vabila, programe, plesne rede itd. Vsi ti papirji bodo res nekoliko dražji od navadnih, pa gotovo bodo rodoljubom tako ugajali, da bodo prav radi nezatne žrtvice polagali na žrtvenik „Narodnega Doma“. V kratkem bode po časnikih se natančneje razglasilo, po kaki ceni in po katerih trgovcih se bode ta „narodni papir“ prodajal. Odbor

„Krajcarskega Društva“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. julija.

Notranje dežele.

Volitve na Solnograškem. Včeraj so se na Solnograškem vršile volitve v mestih in trgih. Izvoljeni so: Lienbacher, eden konservativcev in osem liberalcev.

Mladočeško kmečko društvo. Kakor že naznanjeno, je imenovano društvo razpuščeno. Dne 29. junija so namreč imeli v Pragi shod, na katerem so sklenili, naj češke občine odpošljejo petico na cesarja, da bi razpustil sedanjí deželni zbor. S tem je društvo prekoračilo svoj delokrog in cesarsko namestništvo v Pragi je društvo razpustilo. Načelnik omenj. društva je bil državni in deželni poslanec Janda. Vzroki razpuščenja so, da je društvo govorilo na shodu o političnih pravicah vsega naroda, a društvo bi se moralo omejevati le na kmečki stan. Dalje so na shodu govorili proti češko-nemški spravi, torej proti obstoječi postavi, ker je že prejšnji dan deželni zakonik objavil postavo o razdelitvi deželnega šolskega sveta.

Vnanje države.

Rim. Iz Rima se poroča 8. t. m.: „Sv. Oče je dovršil okrožnico o socialnem vprašanju. Spis obseza tri dele, namreč: zgodovinski, modroslovni in praktični del. Zadnje imenovani del govori posebno o nabranem premoženju v nekaterih rokah in obubošanem ljudstvu.“

Srbija. Iz Sandžaka prihajajo v Belgrad poročila, da se je pokazala zopet cela četa Arnavtov. Njih voditelj je neki Pešterac. Iz Stare Srbije dohajajo neprenehoma poročila o preganjanju tamšnjih srbskih prebivalcev. Položaj se slika kot popolno brezvladen.

Bolgarija. Bolgarsko noto je brzkone že začela namenjena usoda v Carjigradu. Uradna carjigradska poročila zatrjujejo, da bo turška vlada odločno zavrnila omenjeno noto in sicer ne da bi jo omenila in priporočila pri drugih evropskih državah. Kakor se čuje, je vzrok tej neugodnosti vsekako nota sama, katero je Stambulova vlada toli oblastno sestavila. Vrhu tega je bila poslana v Carjigrad, ne da bi vedeli kaj o njej zastopniki evropskih držav v Sofiji. Nedavno je apelovala uradna „Svoboda“, da naj evropske države same kaj storé za bolgarsko vprašanje ter tako zabranijo preteče zapletke v Evropi in posebno v Bolgariji. Brzkone bo tudi ta apelacija brezvspešna.

Francija. Omenjalo se je že večkrat, kako so istrkali iz rok oskrbništvu učilnic in bolnišnic francoski republikanci tamošnjim redovnikom in redovnicam. Kako žalostne posledice bode to imelo, bili bi lahko uvideli, naj si bodo še tako zaslepljeni v svojem sovraštvu do sv. cerkve. Prvič so redovniki in redovnice mnogo boljši, vestnejši, marljivejši učitelji po učilnicah, oziroma oskrbniki po bolnišnicah, kakor drugi zasebni ljudje; drugič pa stane ta preosnova bolnišnic in učilnic francosko vlado lepe svote denarja, dočim so redovniki in redovnice skoro brezplačno izpolnjevali svoje dolžnosti po dotičnih zavodih. Zato se je oglasil, kakor se poroča iz Pariza 8. t. m., v senatu Chesnelong, ter je interpeloval radi imenovanih preosnov šol, katere je imenoval postavni prestopok in zatiranje svobode duha. Da je moral slišati na to mnogo ugovarjanja, razume se samo ob sebi. — Kadar bodo prišle francoske finančne razmere zopet v oni žalostni položaj, v katerem so že bile, no, onda bodo zopet dobri redovniki in redovnice za francoske šole in bolnišnice.

Španija. Program nove vlade je naslednji: „Naša javna liberalna in spravljiva načela smo pokazali pred vsem s tem, da sta vstopila v novo vlado admiral Berenger in vojvoda Tetuan. Preosnove in postave, katere so predložili liberalci, bomo čislali ter jih uvedli. Ker pa ménimo, da je prišel čas, zaznamovati podporo v napredovanju naše države, gledali bomo pred vsem na dobro upravo. Vse svoje delovanje bomo žrtvovali gmotnim interesom naše dežele. Pravico društev in shodov bomo le onda dovolili, kadar ne bode na škodo ustavi. Tako bomo ravnali tudi gledé časnikarstva.“

Anglija. Nedavno je imel Stanley govor v zemljepisnem društvu v Londonu. Mej drugim je govoril: „Vsekdar, ko se vračam iz Afrike, najdem kaj novega. Sedaj vidim, da je vse imetje, katero imajo in bi še utegnili Angleži pridobiti si, natenkrat v nemških rokah. Če bi bili mi še več storili, Nemci so imeli prednost. Zeló obžalujem, ker ménijo tudi nekateri udje v našem društvu, da je njih dolžnost, udati se Nemeem. Povem pa Vam, da pride v teku malih let čas, ko boste bolj uvideli to, česar se jaz bojim. Zeló bi me veselilo, da bi Vam povedal najboljšo o Eminu paši, ko bi bil le dovolil. Morebiti ga bolje poznate od mene; toda predno se približa to leto svojem koncu, oglasil se bo nekdo in razložil Vam redek in zapleten Eminov značaj bolje, kakor Vam ga morem jaz razložiti.“

Rumunsko. Dobro poznati ruski zastopnik v Bukreši, Hitrovo, je bajé posebno nejevoljen vsled Paničevega usmrčenja, in sicer iz zasebnega vzroka. Listi rumunski trdijo namreč, da je naredil zgoraj omenjeni zastopnik veliko stavo, da Panica ne bode usmrčen.

Izvirni dopisi.

Iz Gorice, 7. julija. Z velikim začudenjem čitali smo goriški Slovenci dopis iz Gorice v 151. *) „Slovenčev“ številki. Obžalovati moramo moža, ki se je predrznil zlorabiti slovenski dnevnik, da bi slepil naše občinstvo ter odprl slovenske mošnjčke v korist narodnosti naši ne posebno naklonjenemu tujcu. Zato dovolite mi, velečenjeni gospod vrednik, da dostojno zavrnem tega dopisnika.

V naši Gorici imamo štiri kujigarne, ko niti za dve ni dosti kupčije; zato pa vse štiri le životarijo. Trgovcev s papirjem, s pisalnim blagom in s šolskimi potrebščinami pa imamo sedem, ki silno tekmujejo med seboj, tako, da se kupovalcem godí prav dobro. Naši trgovci delajo za tako skromen dobiček, kakor v nobenem drugem mestu; poleg tega si pa na vso moč prizadevajo, vsestranski zadovoljevati svojim odjemnikom. In reči moram, da so goriški trgovci dobro založeni z vsem navadnim in manj navadnim, s priprostim in dragocenim, pisarskim in šolskim blagom; a cene so vsled konkurence med trgovci jako zmerne, da ne rečem, skromne in nizke.

Tu pa se je oglasil dopisnik, kateremu vsi naši dosedanji trgovci niso mogli dostojno in dovolj po ceni postreči. Res, čuden možak mora biti ta dopisnik!

On pozná v Gorici bukvarje, tiskarje in prodajalce papirnega in pisarskega blaga, kateri so v dotičnih strokah več ali manj nespretni.

Poleg tega pa pravi: „Znano je, da baš nekateri prileteli (!) hoté kar čez noč obogateti. Gotovo je torej, da take napake mora plačati kupujoče občinstvo, ker je prisiljen takov prodajalec, da popravi saj nekoliko nedostatke, prodajati dražje in slabejše blago po isti ceni.“

Ali glejte, rodil se nam je Goričanom mož, ki bo v tej stroki delal prave čudeže in ki vse do-

*) V št. 151 smo objavili dopis iz Gorice, ki se nam je dozdeval sumljiv, zato smo že takrat opomnili, da ga objavimo „bona fide“, da nismo speljani na led. Dobili smo na to iz Gorice dva dopisa v pojasnilo, katerih jednega objavimo danes. Op. vred.

sedanje trgovce spravi v „kozji rog“. Do zdaj je bil ta čudodelnik „komij“ pri „Coppagu la Skertu“, a s 1. avgustom se postavi na svoje noge, kar že zdaj na vse mogoče načine bobna po svetu. V ta namen je naprosil najbrže tudi omenjenega g. dopisnika, ki je naznanil to „presrečno“ novico z imenovanim dopisom.

Imenovani dopisnik je hotel pa s svojim dopisom pobiti z jednim mahom kar več muh. Njegove rezke opazke o nesposobnosti, nespretnosti in nevednosti so naperjene proti jedinemu tukajšnjemu slovenskemu trgovcu s takim blagom in proti jedinemu slovenskemu tiskarju v našem mestu. Da v take podle namene zlorabi ter vara vrednika in čitateljstvo, to je neodpustljivo!

In za kôga se je ta dopisnik tako razgrel? Čujte, za nekega Mihaela Gasserja, tujca, Laha ali pa Lahona, vse, kar hočete, le Slovenca ne! In tega moža nam dopisnik razglaša kot zmernega in dostojnega v verskem in narodnem prepričanju! Zaradi teh „lepih“ lastnostij priporoča ga častiti duhovščini (ker je g. Gasser verskega prepričanja), in županom (ker je narodnega (!) prepričanja). Konečno nam še pové, da je g. Gasser izdal slovenska naznanila, in upa, da bomo „mi goriški Slovenci“ imeli odslej večjo tako prodajalnico.

To je skrajna predrznost! Goriškim Slovencem nam čisto nič mar ni g. Gasserja laško ali celó lahonsko narodno prepričanje (o verskem ne govorimo), in ako on ustanovi prodajalnico, v kateri bi rad prodajal v prvi vrsti „ščavom“ na deželi in v mestu, ne bomo imeli „mi Slovenci“ te prodajalnice, ampak naši narodni nasprotniki, ki bi se v pest smejali naši lahkovernosti in lahkomišljenosti.

Mi Slovenci vedno poudarjamo zlato načelo: „Svoji k svojim“; a če si kdo naših ljudi v resnici nekoliko opomore, že marsikôga med nami tare črna zavist, da rajši tujcu privoščí kós belega kruha, nego domačemu človeku. Še bolj žalostno pa je, če se v tako podle namene pošiljata v boj narodnost in vera, kakor se je zgodilo v našem slučaju. V Gorici potrebujemo zavednih in delavnih rodoljubov, te podpirajmo in vabimo celó z dežele v mesto, a ne preganjati jih iz mesta in tujcem naklanjati slovenske mošnjčke! Kdor ni z nami, je proti nam!

Iz Prage, 5. julija. (Volitve v Šleziji in na Moravskem. — Novi akademiki. — Razno.) Kaj radostno nas je presenetila minole dni Šlezija povodom deželnozborskih volitev. Sloga in edinstvo čeških in poljskih volilcev slavili ste veselo zmago. Izmed devetih poslancev, koje kmetske občine šlezijske pošiljajo v opavski deželni zbor, priborili so mestu dosedanjih dveh Slovani ondí 6 národnih mandatov, med njimi so trije Čehi in trije Poljaki. Kmetski ljud šlezijski, ki je bil skoro že pozabljen, vzdramil se je ter podal dokaz polne svoje življenjske moči. Vsled tega imajo Čehi in Poljaki svojega odbornika v deželnem odboru, v kojem zasedajo štirje člani. Te volitve so pa zajedno pokazale, da ste dve tretjini kmetskih okrajev šlezijskih slovanski in da Slovani tvorijo večino stanovništva v deželi, koje so smatrali Nemci za svojo, Čehom in Poljakom pa odrekli pravo do šol, po uradnijah se je pa še do nedavnega občevalo s slovanskim ljudstvom nemški. Ako Bog dá, nastal bode odslej v Šleziji ves drug prevrat. Dolgo in težavno je bilo delovanje národnih buditeljev v Šleziji, a dejanjsko se je zdaj pokazalo, da ni bilo brezvspešno. Čehi in Poljaki podali so si roke k vzajemnemu delovanju in — zmagali so sijajno! Da bi ta zavednost skoro prodrla tudi po mestih!

Manj povoljno izpale so volitve za národno stranko na Moravskem po mestih. Sicer so Čehi tu dobili skupino mest Oggerski Brod, Vyzovice in Valašské Klobúky, koje so doslej imeli Nemci. Nekatero volitve národnih poslancev vršile so se tudi jednoglasno, vzlic temu je národna stranka nasproti volitvam l. 1884. zgubila tri mestne skupine: hustompeško, krumlovsko in prostješovsko. Torej bode sedelo v prihodnjem moravskem deželnem zboru 34 Čehov (prej 36), 34 Nemcev (prej 32), 30 veleposestnikov in dva virilista. In če se pomisli, da oba virilna glasova (olomuški nadškof in brnski škof) in pet zgodovinskih veleposestnikov glasuje s Čehi, imela bode češka desnica 41 glasov (prej 43) in nemška levica 59 glasov. Zoper volitev v Prostješovem, kjer je bil izvoljen odpadnik Zajiček, podali so češki volilci protest, kajti samo za agitacijo, pod-

mitenje itd. je potrosil napominani renegat — 27000 gld.!

Da so se pa volitve tako povoljno izvršile za narodno stranko med ubožnimi šleskimi Slovani, imajo v prvi vrsti za to zaslugo duhovniki in zavedno učiteljstvo. Duhovnik ne izdà in ne zataji domovine svoje; on živi med ljudstvom, trpi z njim, a z njim tudi čuti. Ker so pa na Moravskem mnogi zapustili in zapuščajo kot nepotrebno stvar: duhovščino, godi se jim tudi slaba in neprijatelj zavzema postojanke, koje si je pred šestimi leti z velikim naporom priborila národna strauka.

„Vladni“ in „klerikalni“, te dve besedi ste pomogli moravskim husitom pri volitvi na noge, in čim bolj so moravski Mladočehi, nakuženi od naših iz Marijanske ulice, zabavljali duhovščini in vladi, tem več jim je naraščalo privržencev. Potrpežljivost je sicer lepa čednost, toda do neke meje in na pravem mestu. Bomo videli, kam se bode dospelo po tem potu pri prihodnjih volitvah v državni zbor. V naši sesterski deželi, na družnem Moravskem, kjer je še toli posla na narodnem polji, je napredovanje možno samo z združenimi močmi!

V četrtek so zborovali tu v dvorani deželnega zbora oni akademiki, koje je cesar sam imenoval, pod predsedstvom kneza Jurija Lobkovic. Na vsopredu je bila volitev 23 novih členov. Zbora se je vdeležilo vseh 19 akademikov. V. Brožík dospel je v ta namen celó iz Pariza le-sem. Izvoljeni so bili v pravniškem in zgodovinskem oddelku vseučiliški profesorji gg. dr. Jos. Durdík in dr. Ant. Gindely, strokovni predsednik dr. vitez Hermenegild Jireček na Dunaji, vseučilišni profesorji dr. Jurij Pražák v Pragi, dvorni župnik dr. Fr. Laurin na Dunaji, koji je mnogo cerkvenopravnih spisov izdál na svetlo in dr. Jaromír Čelakovský v Pragi, najmarljivejši in najnadarjenejši gojitelj in pisatelj v stroki češkega prava. V oddelku za matematiko, prirodno vedo in zdravilstvo profesorji na češki tehniko Jos. Šolin in dr. Ot. Feistmantel; vseučilišni profesorji dr. Avg. Seydler v Pragi, m. dr. Ed. Albert na Dunaji, odlični kirurg, dr. Eiselt in dr. Ladisl. Tomsa v Pragi. — V oddelku za filologijo: ravnatelj K. Tieftrunk, vseučilišni prof. dr. Hattala, upokoj. prof. Fr. Rott, upokoj. svétnik nádsodišča A. Rybička na Dunaji in prof. na akadem. gimn. A. Truhlář. — V četrtem oddelku (krasna literatura, slikarstvo, soharstvo, staviteljstvo in glasba) bili so izvoljeni: Svatopluk Čech, prvi naš epiški pesnik; prof. Alojzij Jirásek, odlični zgodovinski in pripovedni romanopisec; dr. Fr. Jeřábek, pisatelj lepih dram in književne zgodovine; Jos. Mocker, prvi vešák in zastopnik gotičnega sloga, graditelj novih stavb pri velehramu sv. Vida itd.; prof. Julij Mařák, češki slikar, in K. Bendl, glasbeni skladatelj, koji si je stekel mnogo zaslug za razvitek češkega speva v narodnem duhu.

Kakor č. čitateljem znano, je vlada razpustila vlni tukajšnje akadem. bralno društvo, ki je središče češkemu dijaštvu na visokih šolah, radi čestitke francoskim tovarišem v Sorbonne. Vlada je te dni zopet potrdila nova pravila tega društva in torej omogočila pristop do imetja bivšega bralnega društva. V to svrhu je društvo imelo dné 4. t. m. svoje občno zborovanje. Prvi čin, s kojim je akademično društvo pričelo svoje delovanje v javnosti, bila je brzozavka k Mickiewiczovi slavnosti v Krakov, pri koji so bili Čehi častno zastopani, zlasti pražka društva. Odposlanstvo z venci, med kojimi je bil najkrasnejši venec pražkega mesta, vodil je češki pisatelj g. Ed. Jelínek. Na banketu literarnega „Kola“ poljskega napivalo se je zlasti češko-poljski vzajemnosti, koja je tako sijajno zmagala v Šleziji. Odposlanstvo čeških visokošolcev iz Prage je pa povabilo poljsko dijaštvo, da se vdeleži prihodnjega dijaškega shoda v Pragi. Poljski dijaki so vsprejeli to povabilo.

Dnevne novice.

(Ravnikarjeva slavnost in ljubljanska čitalnica.)

Odbor „Pisateljskega podpornega društva“ vabi čitalniške društvenike k tej slavnosti in se nadeja obilne vdeležbe od strani našega društva in njegovih pevcev. Da se bodo njegove nadeje uresničile, pozitivlje vse društvenike in pevce, naj se te slavnosti vdeležé, čitalnični odbor.

(Preložitev ceste čez Bogenšperk.) Deželni odbor kranjski je meseca junija razpisal natečaj za preložitev jednega dela bogenšperške deželne ceste v dolžni 1620 metrov, in sicer za 12.000 gld. Delo, katero se je te dni pričelo, je prevzel gosp. Anton

Koprivnikar iz Litije za 9799 gld. Upamo, da bode deželni zbor dovolil še potrebno svoto za preložitev primerno jednakega kosa nevarne ceste.

(Gosp. prof. dr. Fran Celestin) vrnil se je te dni iz Krakova na Dunaj, odkoder v kratkem potuje v Zagreb. Njemu na čast snide se „Slovenski klub na Dunaji“ v soboto 12. julija ob 7. uri zvečer v Kaubek-ovi restavraciji v Pratru, kamor se uljudno vabijo na Dunaji bivajoči Slovenci. Ako bi bilo vreme deževno, bode sestanek „zur goldenen Kugel I. am Hof“.

(Prememba posesti.) Maurerjevo hišo na Preširnovem trgu sta kupila tukajšnja trgovca gospoda Jeglič in Leskovic za 19.000 gld.

(Umrli) je včeraj v Idriji v 64. letu svoje starosti g. Štefan Lapajne, večletni župan, posestnik in trgovec, predsednik čitalnice itd. Pogreb bode jutri popoldne ob 5. uri. N. v m. p.!

(Sklep I. mestnega slov. otroškega vrta v Ljubljani.) bode v torek 15. julija t. l. s sv. mašo ob 1/2 8. uri zjutraj pri sv. Petru, potem pa mala skušnja in razstava raznih ročnih del do 5. ure popoldne v učilnici na sv. Petra nasipu šte. 65. Vstop je vsacemu dovoljen. Vodstvo.

(Z Blok) se nam poroča: Letina je pri nas letos v kljub obilnemu dežju prav lepo kazala. Ljudje so že radostno pričakovali bogate žetve in to po pravici, ker je bila lanska bolj pičla. Toda človek obrača, Bog pa obrne. To se je tudi pri nas zgodilo. Dnó 3. t. m. popoldne se naenkrat stemni in med grozovitim bliskom in treskom se ulije ploha s precéj debelo točo. Veliko škodo je naredila toča na hudovrškem, velikovrškem, studenskem in strmiškem polji. Ajda, ki je bila že velika, je večinoma popolnoma končana, zelje, krompir, fižol se bodo še obrastli. Med nevihto je tudi treščilo v hišo Janeza Mazija, posestnika na Velicem Vrhu. Zgodila bi se bila lahko velika nesreča, ker so bile v istem trenutku štiri osebe v hiši. Nepoškodovani so ostali vsi, razven enega sina, katerega je puh omamil, on pa se je kmalu zopet zavedel. Ogenj, ki se je pokazal na strehi na dveh mestih, so ljudje kmalu udušili, tako da nima posestnik ravno prevelike škode. Sedaj kosé ljudje pridno mrvo, katere bode letos izvanredno veliko. Le to je hudo, da jo težko sušé, ker jim vedno dež nagaja in ker nimamo letos nobene prave gorkote. V času, ko bi morala pšenica zoreti, smo imeli 7. t. m. 13° C. in 8. t. m. pa 8° C. gorkote. Po gričih je bila slana. Resničen je pregovor: „Na Blokah je devet mesecev zima, tri pa mráz.“

(Nesreče.) Z Vrhniko se nam poroča: V soboto pred praznikom sv. Petra in Pavla je utonil eno leto star otrok v podlipški župniji v majhni vodi pred domačo hišo. Teden pozneje 5. t. m. je pa na Vrhniki neki Podlipčan povozil do smrti otroka poldrugo leto starega. Voznik je bajé nedolžen. Stariši obeh otrok se bodo morali zagovarjati pred sodiščem. Pri nas ni čudno, če se pripeti kaka nesreča, ker so otroci brez váruhov vedno na cesti. Stariši pazite na svoje otroke! — Dalje se nam poroča z Blok: Dnó 21. junija je vozil France Žnidaršič, posestnik na Duhovski Strmici, tramove v Martinjak. Z njim vred je vozil na drugem vozu njegov petnajstletni pastir Janez Lah iz Gline. V Grahovskem strmecu se zlomi pri enem vozu oje, zato mora s tem vozom ostati na mestu, da pride z nepoškodovanim nazaj. Pri prekladanju reče Janez Lah svojemu tovarišu, kakor bi slutil nesrečo: „O da bi še te srečno preložila!“ Pri predzadnjem tramu pa mladeneč opeša, zvrne se na tla, tramu pade na glavo s tako silo, da mladeneč takoj mrtev obleži. Prenesli so ga v grahovsko mrtvašnico, kjer je bil 24. pr. m. raztelesen in na ondotnem pokopališču pokopan.

(Zakupna obravnava) zaradi zagotavljenja kruha, ovs, sena, slame za steljo in za postelje, mehkih in trdih drv, premoga, koaksa in šote za zakupno postajo Ljubljano in deloma tudi za Toplice na Dolenjskem se bode vršila dné 16. julija t. l. v vojaškem preskrbovalnem magacinu v Ljubljani. Pri obravnavi oziralo se bode samo na pismene ponudbe. Te se morajo zapečatene zgoraj omenjeni dan vsaj do 10. ure dopoldne v pisarni vojaškega oskrbovalnega magacina v Ljubljani oddati. Splošni pogoji in obrazci za ponudbe se tudi lahko pregledajo v pisarni trgovske in obrtnijske zbornice. Natančnejši pogoji se pa vsak dan od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—4. ure popoldne lahko ogledajo v omenjeni pisarni vojaškega magacina, kjer se tudi dobé proti plačilu 4 kr. za tiskano polo. — Omenjamo pa še,

da bode obravnava za druge postaje, in sicer v Gradcu in Gorici 21. julija, v Mariboru in Pulji 25. julija, v Celovcu 16. julija in v Trstu 23. julija t. l.

(Za veliki koncert „Slov. pevskega društva“) bodo skupne pevske vaje pod vodstvom društvenega kapelnika gosp. Jurkoviča, in sicer: Dnó 13. julija ob 1/2 8. uri zvečer v Krškem, 16. julija ob 8. uri zvečer v Mariboru, 20. julija ob 3. uri popoldne v Šmariji, 27. julija ob 2. uri popoldne v Ptuj, 3. avgusta ob 7. uri zvečer na Laškem. Prosijo se vse častite pevke in gg. pevci, da pridejo k tem vajah polnoštevilno in točno. Gg. poverjeniki naj blagovolé skrbeti, da se vdeležé pevci vaj v tistih krajih, ki so za-nje najbližji in najprimernejši. Posebno pa se opozarjajo pevci na vajo v Mariboru, da se je vdeležé tudi vnanji kolikor mogoče mnogobrojno, ker se bode pri isti pela pesem „Domovini“ s spremljevanjem godbe.

(Izmed 1000 prebivalcev) po našej državi je lani vložno knjižico poštno hranilnice imelo povprek 31 oseb, predlanskim pa 29. Na posamezne dežele pride tako-le: Gorenja-Avstrija šteje 88 vložnikov, Nižje-avstrijsko 32, Solnograjsko 43, Tirol s Predarelskim 31, Štajar 27, Koroška 30, Kranjska 17, Primorje 27, Dalmacija 10, Češka 31, Morava 34, Šlezija 36, Galicija 11, Bukovina 18 oseb, ki imajo poštno-hranilnično knjižico.

(Starost vložnikov pri poštni hranilnici.) Koncem minolega leta bilo je 176.739 vložnikov starih do 10 let, 262.322 od 10 do 20 let, 150.946, od 20 do 30, 74.753 od 30 do 40, 26.275 od 40 do 50, 12.580 od 50 do 60, 6404 od 60 do 70, 2208 od 70 do 80, 252 od 80 do 90, 17 oseb pa čez 90 let starih. Med vsemi je bilo 442.600 vložnikov spola moškega in 270.771 ženskega, vrh tega še 6060 društev in občé pravnih oseb.

(Vložnih knjižic v pogledu na jezik) je poštna hranilnica lani izdala 545.985 nemških, 110.507 čeških, 36.362 poljskih, 813 rusinskih, 5097 slovenskih, 1217 hrvatskih, 19.385 taljanskih, 65 rumunskih, t. j. okoli 75 1/2 odstotka nemških, 2 1/2 odstotka taljanskih in blizo 22 odstotkov slovanskih. Med zadnjimi je 0.709 slovenskih, a bilo bi jih lahko več, ako bi slovenski varčevalci ne vlagali na knjižice s čisto nemškim tekstom. Svoje ime podpisati je znalo 604.851 vložnikov, 104.033 oseb pa pisati ne zna. Ni treba pristavljati, da so v računu samo tiste knjižice, ki jih je urad izdal, a vložniki še istih ne vrnili.

(Ozirom na stan) ima poštno-hranilnično knjižico 265.178 dijakov in učencev, 90.742 otrok, 34.377 uradnikov državnih, deželskih, občinskih in zasebnih, 14.228 vojakov, 14.518 profesorjev, učiteljev, 916 odvetnikov in beležnikov, 840 zdravnikov, 4036 duhovnikov, 88.349 obrtnikov in rokodelcev, 50475 hlapcev in dekel, 3484 dninarjev, 4244 kmetovalcev, 8704 kmetijskih delavcev, 450 pisateljev, 13.445 trgovcev, 2395 fabrikantov, 13.158 trgovskih pomočnikov itd. Iz podatkov se vidi, da je največ vložnikov med otroci in učenci. Izmed bibliotek ima po državi jih 23 vložno knjižico, po slovenskih krajih samo jedna, namreč farna knjižnica na Dobrni. Čitalnice so s hranilnico v zvezi na Štajerskem 3, Kranjskem 4 in 1 na Primorskem.

(Knjig-čekovnic) poštno-hranilničnih je koncem lanskega leta bilo v prometu 14.256, od teh 191 na Koroškem, 155 na Kranjskem, 262 v Primorji, 726 na Štajarskem, od tega na slovenskem Štajaru v 34 krajih, in sicer (za Gradcem z 224 knjižicami) največ v Mariboru 62, v Celji 21, potem Šoštanj 3, Laško 3 itd., na Koroškem Celovec 74, Beljak 29, Wolfsberg 12, Feldkirchen 6 itd., na Kranjskem Ljubljana 69, Trzič 8, Kočevje 7, Litija 5, Rudolfovo 3 itd., v Primorji Trst 162, Gorica 40, Pulj 26, Koper 5 itd. Izmed oseb je 6261 trgovcev, 3059 tvornic, 393 odvetnikov, 399 uradnikov, 592 društev, 153 posojilnic, 114 hranilnic, 122 zdravnikov, 116 duhovnikov, 174 gostilničarjev itd. Na vsakega lastnika knjige-čekovnice pride povprek 381 transakcij (vlog in izplačil) s prometom za 88.798 gl.

Raznoterosti.

— † Grof Nikolaj Pejačević Vereški. Bivši general konjice v Budimpešti, grof Nikolaj Pejačević je umrl dné 7. t. m. po kratki bolezni v Gostinu. Rojen je bil v Retfalu 27. julija 1833. leta blizo Oseka. Ze kot 16letni mladeneč je vstopil kot kadet v armado in sicer v tedanji polk št. 6, v katerem je postal še istega leta poročnik ter se je vdeležil vojne na Ogerskem. Leta 1849. je postal nadporočnik v huzarskem polku št. 1., l. 1851. je

bil imenovan za konjeniškega stotnika drugega in 1. 1854. prvega razreda. Leta 1857. je bil premeščen v pribočniški kor ter imenovan zajedno za cesarjevega pribočnika. Tudi vojne na Laškem 1859. leta se je vdeležil in je bil imenovan za cesarjevega pribočnika. Leta 1861. je bil imenovan za podpolkovnika v huzarskem polku št. 11. l. 1864. pa za polkovnika in poveljnika v huzarskem polku št. 9, s katerim se je vdeležil vojne proti Danskemu l. 1864. Istotako je bil v vojni pri Kraljevem Građci leta 1866., kjer je bil težko ranjen, kajti krogla iz topa mu je bila zdrobila desno roko. V znamenje hrabrosti je bil odlikovan z železno krono 3. reda. Vključno zdrobljeni desni roki ostal je vendar še v aktivni službi. Leta 1869. je postal brigadni poveljnik, 1870. l. generalmajor in 1871. l. generalni pribočnik cesarjev; v tej službi je ostal poltretje leto. Leta 1874. je bil imenovan za generalnega nadzornika konjice. Z ozirom na njegove velike zasluge je bil odlikovan s križcem reda sv. Štefana in l. 1875. je bil imenovan za podmaršala; leta 1883. je imel dragonski polk št. 2; dne 1. maja je bil imenovan za generala konjice in l. 1885. je bil odlikovan z železno krono 1. reda. Leta 1886. mu je bilo izročeno povelje čez četrti kor in ob jednem je bil imenovan za zapovedujočega generala v Budimpešti. Leta 1887. je bil povzdignjen v viteški red zlatega runa. — Grof Nikolaj Pejačević ni bil oženjen. Njegov starejši brat, grof Ladislav Pejačević, je dvorni nadhišnik vojvode Karola Ludovika. Njegova sestra, grofica Ludvina, je soproga tajnega svetnika grofa Karola Elea v Bukovaru. Grof Ele je eden izmed največjih posestnikov v Sremu. — Poročilo o njegovi smrti je bilo tako na nagloma in nepričakovano, da ni mogel skoro nikdo verjeti precej v prvem trenutku. Nedavno so videli grofa v Budimpešti in na Dunaji še prav čilega in čvrstega, vsled česar se še bolj neverojetna zdi njegova smrt. V saboto je bil prišel v Gostin. Kmalu po njegovem prihodu v Gostin ga je prijel krč v želodci in postal je nekako slaboten. Četudi je prišel takoj zdravnik k njemu, vendar je umrl že ob 11h po noči. Telo so pokopali v Retfala pri Oseku.

— Dohodki v Združenih državah. Z dne 30. junija končanim fiskalnim letom so znašali dohodki Združenih držav 402,083.979 dolarjev, troški pa 317,988.044 dolarjev, prebitok je znašal torej 84,095.935 dolarjev.

— Zgorela družina. Iz Brna se poroča 7. t. m.: Danes po noči je zadela neko tukajšnje družino velika nesreča. V njih stanovanji se je razpočilo mnogo umetalnega ognja. Oče, mati in njuna otroka so bili žrtva imenovane nesreče. Oče je bil hudo poškodovan in je umrl čez nekoliko ur v bolnišnici, mati in otroka so bili pa na mestu mrtvi. Vsled razpoka se je bilo unelo dvoje stanovanj.

Telegrami.

Dunaj, 10. julija. „Wiener Ztg.“ pobija poročilo, da se namerava sklicati nizavstrijski

deželni zbor z ozirom na sklep o postavnem načrtu, da bi se združili predkraji z Dunajem.

Praga, 9. julija. Mestni zastop je danes izvolil v deželni šolski svet dva zastopnika, in sicer v češki odsek dr. Šrba, v nemški pa ravnatelja dr. Heinricha. Dr. Rieger in Zeithammer nista bila navzočna.

Črnovice, 9. julija. Ravnatelj bolnišnice, profesor dr. Wolan, je povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije daroval 14.400 gl. za popravo grško-katoliške župnijske cerkve.

Bruselj, 10. julija. Zbornica je dovolila posojilo 25 milijonov državi Kongo in sicer v desetletnih obrokih. Po tej dōbi ima Belgija pravico prisvojiti si omenjeno državo.

Valencija, 9. julija. Na deželi je zbolelo 7 oseb za kolero, v mestu ena.

Atene, 9. julija. Močno angleško brodovje je priplulo; namenjeno je na Kreto.

Umrli so:

7. julija. Marija Roš, narednikova hči, 7 mesecev, Pred kosarno 4, katar v črevih. — Filipina Majer, zlatoklepečeva hči, 15 mesecev, Vožarski pot 6, jetika. — Jožef Praxmarer, prisiljenec, 60 let, Poljanski nasip 50, marasmus

V bolnišnici:

7. julija. Marija Klenošek, šivilja, 21 let, vročinska bolezen.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v št.
		zrakomera v mm	toplomera po Ceiziju			
7. u. zjut.		737.0	18.2	sl. vzh.	jasno	
9. 2. u. pop.		736.1	24.2	"	"	0.00
9. u. zveč.		736.0	18.0	"	"	

Srednja temperatura 20.1° za 1.3° nad normalom

Tujci.

8. julija.

Pri **Stonu**: Cohen, trgovec, in Šabec, zasebnik, iz Trsta. — Wechsler, trgovec, in Pirz iz Grada. — Pollak s Krškega. — Schanter, poštar, s Štajerskega. — Zomisch, trgovec, iz Podmokli. — Zemvich z Reke. — Haas iz Kamnika. — Czech iz Opatije. — Sostaldo iz Pulja.

Pri **Mattcu**: Reinhard, z Dunaja.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

10. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	30	kr.
Srebrna " 5 1/2 " 100 " 16%	88	"	90	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	20	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	30	"
Akcije avstr.-ogerske banke	982	"	—	"
Kreditne akcije	302	"	75	"
London	117	"	30	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	28 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	56	"
Nemške marke	57	"	35	"

Stanje avstro-ogerske banke

dne 7. julija 1889.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	407,347.000	(1,753.000)
Kovinski zaklad	"	243,518.000	(1,165.000)
Listnica	"	153,242.000	(2,052.000)
Lombard	"	4,168.000	(1,317.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	38,681.000	(— 343.000)

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokocastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim in posebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-voljno odgovarjam. (52-28)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli števil. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Nova ameriška

zobna glicerini-crème

(preskušena od zdravstvene oblasti)

KALODONT F. A. Sarg-ov sin in drugovi,
c. kr. dvorni zalagatelj
na DUNAJI.

Dobiva se pri vseh lekarnah in parfumerijah itd. 1 komad 35 kr.
V Ljubljani pri lekarnarjih Erazmu Birschtzu, Vilj. Mayerju, Gabrijelu Piccoliju, Iv. Svedobi, pl. Trnkóczyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lasniku, M. F. Suppanu, Antonu Krisperju. (52-50)

Srečke dunajske razstave à 1 gld.

Vsaka srečka za oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (18)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitok 50.000 gl. vrednosti 1 dobitok 50.000 gl. vrednosti

1	"	5000	"	"	1	"	5000	"	"
1	"	2000	"	"	1	"	2000	"	"
1	"	1000	"	"	1	"	1000	"	"
2	"	500	"	"	2	"	500	"	"
5	"	200	"	"	5	"	200	"	"
10	"	100	"	"	10	"	100	"	"
20	"	50	"	"	20	"	50	"	"
50	"	20	"	"	50	"	20	"	"
200	"	10	razstavnih srečk	"	200	"	10	"	"
2000	"	5	"	"	2000	"	5	"	"

Srečke po 1 gld. dobivajo se pri C. C. Mayer-ju v Ljubljani.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža (44)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.